

– Eg gleði meg ógílga nógv at síggja Paulinu í brúðarkjóla, tí eg vænti, at hon verður ein heilt einanstandi vøkur brúður, sum hon fer at koma gangandi fram eftir gólvnum, sigur Hjalta Lamhauge

MYNDIR: REBEKKA RAFAEL

Mær dámar hvørki, men eg vildi vera fólkaligur og gera eitt gott inntrykk, at eg bað um te, sigur Hjalta.

– Eg legði merki til, at teposin hjá honum bleiv við at liggja í koppinum, at tað til síðst var so sterkt, at tað ikki var drekkandi. Tað stuttligasta við tí heila er, at mær dámar heldur ikki hvørki kaffi ella te, sigur Paulina flennandi.

Tungt at fara til skips

Aftaná vitjanina gekk enn ein vika, áðrenn Paulina og Hjalta vórðu skild frá hvørjum øðrum. Hjalta skuldi nevnliga út at sigla.

– Tað var heilt ógílga tungt. Serliga tí at hetta skuldi vera ein langur túrur upp á tríggar mánaðir. Men vit hildu fram við at skriva. Men í staðin fyri sms'ir mátti tað nú vera teldupostar.

– Vit skrivaðu umleið triðja hvønn dag. Fyri tað mesta skrivaðu vit um vanlig dagligdagsviðurskifti, men vit skrivaðu eisini eitt sindur kerligt. Tað vil siga slíkt sum »eg sakni teg« og »eg gleði meg at síggja teg aftur«, sigur Paulina.

– Skiparin tendraði fyri internetinum einar fyra ferðir um dagin, og tá gleddi eg meg at finna útav, um Paulina hevði skrivað. Tá hon hevði, var tað hæddarpunktið á degnum, men tað var eisini eitt skuffils, tá ongin teldupostur var komin, sigur Hjalta.

Flyta saman í hús

Í áleið eitt ár, frá summer 2008 til summer 2009, tók tað Paulinu og Hjalta at blíva veruligt par.

– Tað var ein ógvuliga glíðandi yvirgangur. Alt førkaðist bara ógílga natúrliga móti einum føstum parlagi, sigur Hjalta.

– Eitt, sum gjørdi alt ógílga tungt, var, at Hjalta sigldi úti. Tað fældist sum um, at vit skuldu byrja av nýggjum, hvørja ferð Hjalta kom heim, sigur Paulina og skoytir skemtandi uppí: – Eg havi altíð sagt, at eg aldrin skal hava ein sjómann, men tað fekk eg so kortini.

Hjalta hevði nøkur ár áðrenn keypt hús í Kollafirði. Tey avgjördu í 2010 at flyta saman í húsini.

– Hatta var ikki akkurát tað, sum eg hevði droymt um, men eg vildi gjarna geva tí ein kjans. Tað var heilt okay, men vit funnu skjótt útav, at vit skuldu flyta til Havnar aftur, sigur hon, og byggja tey í dag hús í Stoffalág í Havn, og verða húsini væntandi liðug í 2013.

Í 2011 fingur tey sítt fyrsta barn.

– Petur, okkara deiligi og fantastiski sonur, kom til verðina í fjørsummer. Tað var heilt óbeskriviliga ótrúligt, og dugi eg ikki at seta orð á, hvussu nógv hann upplívgar okkara tilveru og dagligdag, heldur Hjalta fyri.

Fríggjarið kiksaði

Aftaná at Petur var føddur, fældi Hjalta tað sum eitt natúrligt næsta stig, at tey eisini skuldu lata seg gifta.

– Eg gekk og hugsaði um tað einar tríggar mánaðir. Tá eg so var í Danmark eitt ørindi, fór eg inn í ein smykkuhandil og keypti ein ring, sigur Hjalta.

– Men tað kiksaði eitt sindur, tá Hjalta skuldi fríggja. Hann hevði keypt eina eskju við blandaðum bommum og lagt ringin niðast. Men tá hann tekur bommeskjuna fram, sigi eg, at eg var so mett, at eg ikki orkaði eitt tað einasta bommið, sigur hon.

Hjalta mátti tí taka tað harfrá.

– Hjalta tók so eskjuna og gav mær ringin. Fyrst fangaði eg tað ikki, at hann fríggjaði, men tá tað so rann upp fyri mær, varð eg ordiliga glað og leyp yvir, klemmaði og mussaði hann.

– At síggja hana so gleða, gjørdi meg eisini ógílga røðan, sigur Hjalta.

Forelskaður av nýggjum

Paulina og Hjalta skulu geva hvørjum øðrum sítt ja í Christianskirkjuni í morgin.

– Eg gleði meg ógílga nógv at síggja Paulinu í brúðarkjóla, tí eg vænti, at hon verður ein heilt einanstandi vøkur brúður, sum hon fer at koma gangandi fram eftir gólvnum.

– Tað fer at vera ringt at halda tár-unum aftur, tí tá fer tað heila at veruliga ganga upp fyri mær, hvussu stórt hetta er.

Fyri Paulinu og Hjalta eru tað meira enn tær juridisku orsøkirnar at giftast.

– Sjálvsagt hava rættindini sín part at siga. Men vit halda eisini, at tað er týðningarmikið at uppliva sermerktar løtur, sum man kann minnast afturá.

– Ja, tað er nakað serligt við at ganga inn í hjúnarlag. At blíva gift verður nokk eisini sum at verða forelskað av nýggjum, sigur Paulina at enda, og tekur Hjalta játtandi undir við síni komandi konu.